

Duchowość harcerzy to ich prywatna sprawa.

Czy to, w co wierzy i jakimi wartościami się kieruje harcerz to jego prywatna sprawa? Czy instruktor lub drużyna może mieć tu **coś do powiedzenia**, lub w to **ingerować**? Czy symbolika, obrzędy, tradycje, język religijny może być obecny w drużynie, gdy nie wszyscy są jednego wyznania?

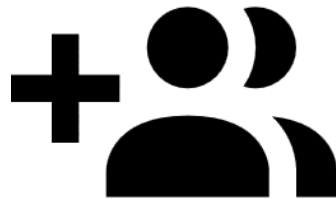
Harcerzy należy izolować od niemoralnych postaw.

Czy instruktor powinien **chronić** harcerzy przed kontaktem z postawami **sprzecznymi z harcerskim duchem**, np. przed zakumplowaniem się z osiedlowymi kibolami, którzy palą papierosy od podstawówki i nadużywają alkoholu?

Formy pracy harcerskiej powinny być inkluzywne.

Czy każde działanie harcerskie powinny być tak skonstruowane, by każdy mógł wziąć w nich udział? Czy w drużynie mieszanej wyznaniowo można zorganizować **pielgrzymkę**, lub poświęcić obozowy dzień na budowę **kapliczki**, przy której wszyscy będą się co wieczór **modlić**?

Nie wolno narażać harcerzy na niebezpieczeństwo ani dyskomfort.

Czy instruktor może stawiać harcerzy w sytuacjach **trudnych, niezręcznych** lub nawet **frustrujących**? Czy może im pozwolić doświadczyć ryzyka, bezsilności, agresji?

